

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR LATVIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUSITARIMAS DĖL ABIPUSIO ŽALIOS NAFTOS IR NAFTOS PRODUKTŲ ATSARGŲ LAIKYMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Latvijos Respublikos Vyriausybė (toliau – Susitariančiosios Šalys),

ATSIŽVELGDAMOS į 2006 m. liepos 24 d. Tarybos direktyvą 2006/67/EB, įpareigojančią valstybes nares išlaikyti privalomąsias žalios naftos ir (arba) naftos produktų atsargas, (toliau – Direktyva);

ATSIŽVELGDAMOS į Direktyvos 7 straipsnio 1 dalį, kuri nustato, kad, pasirašius tarpvyriausybinius susitarimus, atsargos įmonėms, įsikūrusioms kitoje valstybėje narėje, gali būti kaupiamos bet kurios valstybės narės teritorijoje;

ATSIŽVELGDAMOS į nacionalinės teisės aktus, reglamentuojančius naftos atsargų laikymo prievoles,

S U S I T A R Ė :

1 straipsnis

Šiame Susitarime:

„kompetentinga institucija“ – kiekvienos Susitariančiosios Šalies institucija, atsakinga už įmonių prievolių turėti naftos atsargų vykdymo priežiūrą;

„tiekimo krizė“ – tiekimo sutrikimas, kaip apibrėžta 1978 m. rugsėjo 28 d. Komisijos Sprendimo 78/890/EEB, įgyvendinančio Tarybos Sprendimą 77/186/EEB dėl žalios naftos ir naftos produktų eksportavimo iš vienos valstybės narės į kitą iškilus tiekimo sunkumams, 1 straipsnio (c) punkte;

„teritorija“ – teritorija, kurioje kiekviena Susitariančioji Šalis vykdo jurisdikciją;

„įmonė“ – bet kuri vienos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje įsteigta įmonė ar institucija (subjektas), kuri pagal tos Susitariančiosios Šalies nacionalinės teisės aktus turi teisę laikyti atsargas, kad padėtų tai įmonei ar institucijai (subjektui) arba trečiajai šaliai laikytis tos ar kitos Susitariančiosios Šalies nacionalinės teisės aktų, susijusių su naftos atsargų laikymo prievolėmis.

2 straipsnis

Šis Susitarimas taikomas žalios naftos ir bet kurių naftos produktų, įskaitant tarpinius ir galutinius produktus, kuriems taikoma Direktyva, atsargoms, kurias abiejų Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos yra pripažinusios kaip atsargas, kurioms taikomas šis Susitarimas.

3 straipsnis

1. Lietuvos Respublikoje įsteigta įmonė gali laikyti atsargas, kurioms taikomas šis Susitarimas, Latvijos Respublikoje. Tokias atsargas gali laikyti:

a) tiesiogiai Lietuvos Respublikoje įsteigta įmonė arba

b) Latvijos Respublikoje įsteigta įmonė tos Lietuvos Respublikoje įsteigtos įmonės vardu.

2. Latvijos Respublikoje įsteigta įmonė gali laikyti atsargas, kurioms taikomas šis Susitarimas, Lietuvos Respublikoje. Tokias atsargas gali laikyti:

a) tiesiogiai Latvijos Respublikoje įsteigta įmonė arba

b) Lietuvos Respublikoje įsteigta įmonė tos Latvijos Respublikoje įsteigtos įmonės vardu.

3. Kad atsargos galėtų būti pripažintos pagal šio Susitarimo 2 straipsnį, įmonė, norinti, kad tos atsargos pagal tą straipsnį būtų pripažintos, turi būti susitarusi jas laikyti pati arba per

trečiąją šalį nuo bet kurio kalendorinio mėnesio pirmos dienos trims arba daugiau pilnų kalendorinių mėnesių nuo tada, kai jas pripažįsta kompetentingos institucijos.

4. Jei įmonė laiko atsargas kitos įmonės vardu pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą arba 2 dalies b punktą, pirmiau minėta įmonė tų atsargų į savo laikomų atsargų deklaracijas neįtraukia.

4 straipsnis

Nė viena Susitariančioji Šalis neprieštarauja, kad atsargos, kurioms taikomas šis Susitarimas, būtų išgabentos iš jos valstybės teritorijos pagal kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos duotus nurodymus.

5 straipsnis

1. Jokios atsargos negali būti pripažintos pagal šio Susitarimo 2 straipsnį kaip atsargos, kurioms taikomas šis Susitarimas, jeigu:

a) įmonė, norinti laikyti atsargas ne toje valstybėje, kurioje yra įsteigta („pirmoji įmonė“), ne vėliau kaip likus penkiolikai darbo dienų iki laikotarpio, su kuriuo susijęs pripažinimas, pradžios nepateikia valstybės, kurioje yra įsteigta kompetentingai institucijai šių duomenų:

- i) savo pavadinimo ir adreso, taip pat valstybėje, kurioje turi būti laikomos atsargos, įsteigtos įmonės („antroji įmonė“), kuri turi laikyti atsargas jos vardu, pavadinimo ir adreso;
- ii) atsargų sudėties ir kiekio;
- iii) laikotarpio, kurį atsargos turi būti laikomos;
- iv) sandėlio (sandėlių), kuriame (kuriuose) atsargos turi būti laikomos, vietos;
- v) bet kokio susitarimo, pagal kurį antroji įmonė pirmosios įmonės vardu turi laikyti atsargas, nuostatų;

b) bent viena – pirmoji arba antroji – įmonė nesutinka, kad Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos atskleistų viena kitai informaciją, gautą šio Susitarimo įgyvendinimo tikslais.

2. Tais atvejais, kai įmonė nori ne toje valstybėje, kurioje yra įsteigta laikyti atsargas, kurios nuosavybės teise nepriklausys tai įmonei („įmonė naudos gavėja“), bet tas atsargas jos dispozicijoje laikys kita įmonė („perduodančioji įmonė“), tai, be šio straipsnio 1 dalies nuostatų, jokios atsargos, kurios turi būti taip laikomos, negali būti pripažintos pagal šio Susitarimo 2 straipsnį kaip atsargos, kurioms taikomas šis Susitarimas, jeigu:

a) šios atsargos nėra laikomos pagal įmonės naudos gavėjos ir perduodančiosios įmonės rašytinį susitarimą („sutartį“), kuris galioja visą su pripažinimu susijusį laikotarpį;

b) įmonė naudos gavėja neturi sutartyje nustatytos teisės įsigyti šias atsargas per visą sutarties galiojimo laikotarpį ir jeigu atitinkamos šalys nėra susitarusios dėl šių atsargų įsigijimo kainos nustatymo metodo;

c) įmonei naudos gavėjai nėra garantuota reali galimybė tas atsargas įsigyti bet kuriuo sutarties galiojimo laikotarpio momentu, ir

d) perduodančioji įmonė nepriklauso Susitariančiosios Šalies, kurios valstybės teritorijoje yra šios atsargos, jurisdikcijai tiek, kiek tai susiję su tos Susitariančiosios Šalies teisinėmis galiomis kontroliuoti ir tikrinti atsargų buvimą.

3. Kai vienos Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija gauna duomenis pagal šio straipsnio 1 dalies a punktą arba tokių duomenų pasikeitimus ir pripažįsta atitinkamas atsargas kaip atsargas, kurioms taikomas šis Susitarimas, ta institucija ne vėliau kaip likus dešimčiai darbo dienų iki laikotarpio, su kuriuo susijęs atsargų pripažinimas, pradžios tuos duomenis perduoda kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai ir praneša jai apie tokį pripažinimą.

4. Kompetentinga institucija, kuriai pateikiamas toks pranešimas („antroji kompetentinga institucija“), kiek pagrįstai įmanoma, stengiasi pranešti kitos Susitariančiosios

Šalies kompetentingai institucijai („pirmajai kompetentingai institucijai“), ar ji pripažįsta atitinkamas atsargas kaip atsargas, kurioms taikomas šis Susitarimas, ne vėliau kaip likus penkioms darbo dienoms iki laikotarpio, su kuriuo susijęs pripažinimas, pradžios, o jeigu pirmoji kompetentinga institucija negauna tokio pranešimo iki tokio laikotarpio pradžios dienos, antroji kompetentinga institucija yra laikoma nepripažinusia atitinkamų atsargų kaip atsargų, kurioms taikomas šis Susitarimas.

5. Bet kurį pripažinimą pagal šio straipsnio 3 ar 4 dalį ir viena kompetentinga institucija, ir kita kompetentinga institucija gali atšaukti, jei pagal šio straipsnio 1 dalies a punktą pateiktuose duomenyse apie tą pripažinimą randamas koks nors reikšmingas netikslumas arba jeigu reikaluose, susijusiuose su tais duomenimis, įvyko esminis pokytis. Prieš atšaukdama pripažinimą pagal šią nuostatą atitinkama kompetentinga institucija informuoja kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingą instituciją ir duomenis pateikusiai įmonei suteikia atitinkamą galimybę pateikti motyvus.

6 straipsnis

1. Kiekviena kompetentinga institucija reikalauja, kad kiekviena įmonė, laikanti atsargas kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, bent kas mėnesį per tris savaites nuo ataskaitinio laikotarpio pabaigos pateiktų jai tų atsargų statistinę ataskaitą. Kiekviena kompetentinga institucija perduoda kitai kompetentingai institucijai kiekvienos pagal šį straipsnį pateiktos statistinės ataskaitos kopiją.

2. Kiekvienoje pagal šio straipsnio 1 dalį pateiktinoje statistinėje ataskaitoje nurodoma:

a) įmonės, laikančios atsargas kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, pavadinimas ir adresas bei tam tikrais atvejais toje valstybėje, kurioje turi būti laikomos atsargos, esančios įmonės, kuri turi laikyti tas atsargas jos vardu, pavadinimas ir adresas;

b) atsargų sudėtis bei kiekis ir

c) sandėlio (sandėlių), kuriame (kuriuose) laikomos atsargos, vieta.

3. Kiekviena kompetentinga institucija, kartkartėmis vykdydama savo inspektavimo įgaliojimus, tikrina pateiktose statistinėse ataskaitose pateiktą informaciją ir kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai nedelsdama praneša apie bet kokius esminius tokios informacijos neatitikimus.

4. Kompetentingos institucijos bendradarbiauja vykdydamos savo inspektavimo įgaliojimus tais atvejais, kai bet kuriai institucijai atrodo, kad toks bendradarbiavimas yra būtinas dėl konkrečių atsargų, laikomų pagal šio Susitarimo sąlygas.

7 straipsnis

Susitariančiosios Šalys, kaip įmanoma greičiau, konsultuojasi:

a) ištikus tiekimo krizei arba

b) bet kurios iš jų prašymu, siekdamas:

i) išspręsti bet kurį sunkumą, atsirandantį aiškinant ar taikant šį Susitarimą, arba

ii) iš dalies pakeisti šio Susitarimo sąlygas.

8 straipsnis

Šis Susitarimas gali būti iš dalies keičiamas Susitariančiųjų Šalių rašytiniu susitarimu, o iš dalies pakeistas Susitarimas įsigalioja tą dieną, kai Susitariančioji Šalis diplomatiniais kanalais gauna paskutinį pranešimą apie Susitariančiųjų Šalių atitinkamų vidaus teisinių procedūrų, būtinų pakeistajam Susitarimui įsigaliooti, įvykdymą.

9 straipsnis

Šis Susitarimas įsigalioja nuo jo pasirašymo dienos.

10 straipsnis

1. Šis Susitarimas galioja neribotą laiką, tačiau bet kuri Susitariančioji Šalis, diplomatiniais kanalais raštu pranešusi kitai Susitariančiajai Šaliai, gali jį nutraukti likus ne mažiau kaip šešiams mėnesiams iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Susitarimas netenka galios nuo pirmos kitų kalendorinių metų dienos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta nutraukimo teise bet kuri Susitariančioji Šalis galės pasinaudoti tikrai pranešusi Europos Bendrijų Komisijai apie ketinimus tai padaryti.

3. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos ištikus tiekimo krizei.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti atstovai pasirašė šį Susitarimą.

Sudaryta 2008 m. gruodžio 7 d. Vilniuje dviem egzemplioriais lietuvių, latvių ir anglų kalbomis. Visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl šio Susitarimo aiškinimo, vadovaujamas tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

LATVIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU
